

ПРЕС КЛИПИНГ

21. јул 2014.

НАСЛОВИ

Како ће тећи отпуштање 100.00 радника;(стр.2)

До пензије ћемо променити бар пет радних места;(стр.3)

За оверу здравствених књижица из буџета 255 милиона динара;(стр.5)

Удовички: Све инспекције нишане сиву економију;(стр.6)

Држава да заштити и право на плату;(стр.7)

Видећемо како ће да заживи у пракси;(стр.10)

Данас одлука о штрајку полиције;(стр.11)

Проблеми у примени Закона о забрани дискриминације;(стр.12)

На јесен поново преговори са синдикатима и послодавцима;(стр.14)

Оверене књижице за 26.000 радника;(стр.15)

Шта је лек за лоше приватизације;(стр.15)

Шта је лек за лоше приватизације?;(стр.17)

Изгубљена битка око закона, време за реформу синдиката;(стр.18)

Усвојен Закон о раду: Синдикати траже референдум, власт тврди да чува раднике;(стр.21)

Како ће тећи отпуштање 100.00 радника

Новости онлине

Очекује се да ће у наредном периоду око 100.000 људи у јавном сектору остати без посла. Стручњаци саветују да се прво утврде вишкови и непотребна радна места

Очекује се да ће у наредном периоду око 100.000 људи у јавном сектору остати без посла. Стручњаци саветују да се прво утврде вишкови и непотребна радна места, јавља Б92.

Један од разлога за оставку Лазара Крстића је и неспремност владе да отпусти минимум 160.000 запослених из јавног сектора. Ипак чињеница је да опоравка привреде нема без отпуштања у јавном сектору.

Још није познато када ће почети отпуштања у јавном сектору. Познато је да ће трајати неколико година, а први би без посла могли да остану запослени у државним агенцијама и фондовима, јавним предузећима, општинској администрацији, али и радници у неприватизованим друштвеним предузећима.

Најпре треба урадити детаљну систематизацију и идентификацију где имамо вишкове, каже члан Фискалног савета Никола Алтипармаков.

"Оквирно знамо да постоје вишкови наставног особља, у администарцији на локлном нивоу, има немедицинског особља у здравству... Треба детаљно систематизовати и у наредних неколико година кренути са рационалним системским отпуштањем", поручује он.

Економиста Миладин Ковачевић сматра да је потребна и релокација радних места, јер на неким местима недостаје радне снаге.

"Моје мишљење је да се ту уради релокација јер радна снага недостаје. Прерасподеле ће уследити, релокације, све мора брзо да се уради јер консолидација не може да се одлаже", оцењује он.

Према проценама, јавни сектор требало би да остане без око 100.000 запослених. Поставља се питање да ли ће бити отпуштени они који би требало или они које нема ко да заштити.

"Треба да буду на удару нерационално запослени. Тешко је то урадити на несистематски начин, а ако тако не урадите проблем ће вам се вратити још већи кроз неколико година", сматра Алтипармаков.

Ковачевић с друге стране сматра да је критеријум ко како запослен мање важан, већ да је важнија неопходност самог радног места.

Просечна зарада у државном сектору је скоро 40 одсто виша од просечне зараде у остатку привреде. Смањивањем броја државних чиновника умањила би се издвајања из буџета за више стотина милиона евра.

У јавним предузећима у Србији на директорским функцијама најмање је 4.200 људи. Само ЕПС има 600 високоплаћених директора. Просечна плата у ЕПС-у је 75.000 динара, што је дупло више од зараде просечног радника у Србији, подаци су које је недавно изнео министар привреде Душан Вујовић.

Унија послодаваца Србије сматра да је Србији довољно 200.000 запослених у јавном сектору, а сада их има 635.000.

<http://novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:501702-Do-penzije-cemo-promeniti-bar-pet-radnih-mesta>

До пензије ћемо променити бар пет радних места

3. Радовић

Већа покретљивост запослених, карактеристична за развијене земље, и код нас постаје пракса. Разлози за „трансфере“ већа зарада, лоши услови рада, непријављивање стажа

СЛУЖБЕНИЦА Драгана Р. провела је цео свој радни век, од приправничког стажа до пензије, на истој столици, у истој канцеларији, у ЈКП „Градска чистоћа“. За њену генерацију, то је било уобичајено, али ће за раднике којима тренутно тече стаж и оне који тек треба да се запосле, овакве ситуације бити готово незамисливе. До сада је на хиљаде радника на својој кожи осетило да више не постоји категорија „посао за стално“, а надлежни најављују да европска пракса да човек током живота промени минимум пет радних места стиже и код нас.

Стручњаци указују да су запослени у Србији слабо покретљиви и да нерадо мењају послове, али то је и очекивано, јер радних места има много мање него што има кандидата за посао. Зато, они који га једном добију, не желе лако да га се одрекну. Професори, лекари, стоматолози тешко долазе до посла, јер морају да чекају да неко од колега оде у пензију, да би заузели његово место. Отуд и они, када уђу у ординацију или стану за катедру - не устају. Ретке професије које су добро плаћене, попут програмера, дизајнера, економских стручњака и разних саветодаваца, „селе“ се из једне у другу фирму, а ове трансфере најчешће праве у потрази за бољом платом.

- Нове технологије, глобализација, развијена подела рада и надмоћ интереса капитала битно су изменили и услове запошљавања и губитка посла - напомиње др Нада Г. Новаковић, научни сарадник у Институту друштвених наука. - Некада је висока покретљивост запослених била карактеристична за развијене тржишне привреде. У реалсоцијалистичким друштвима доминирала је сигурност, скоро целоживотног запослења и ниске флукуације запослених. Данас је све промењено, развијене тржишне привреде су још динамичније, а радна снага још променљивија категорија. Како је притисак незапослености све већи, то ће и послодавци све чешће мењати ове раднике, за млађе, јефтиније и образованије кадрове.

МИТ О ТРЖИШТУ РАДАУСВАЈАЈУ се закони и решења која славе мит о флексибилном тржишту рада - сматра Нада Г. Новаковић.

- Тај мит је производ неолибералне идеологије, штити интересе капитала и дубоко је опречан интересима радника и друштва као целине. Нико нигде на свету није доказао да лако отпуштање радника значи аутоматски ново и веће запошљавање. Не би то нико озбиљан рекао ни у скандинавским земљама, одакле потиче овај концепт тржишта радне снаге. Тамо је стопа незапослености око три одсто, што је десет пута мање него у Србији. Код њих постоји јака социјална држава и помоћ за преквалификацију и ново запошљавање. У Србији је свега тога одавно нестало.

Флукуација радника има своје добре и лоше стране. Већа покретљивост некада значи промену посла због бољих услова рада, зараде и усавршавања - напомиње Новаковићева. - Други случај је да је флукуација последица притиска несигурних услова рада, послодавца да закине на плати радника и практично га тера да напусти радно место. У случају неразвијених тржишних економија, а широких овлашћења предузетника, масовно отпуштање неће аутоматски донети ново запошљавање. Радници који имају посао, посебно нижих квалификација, трпеће лошије услове рада и ниже зараде, само да га не изгубе.

Соња Ђетковић, директорка сајтова за запошљавање и људске ресурсе „Инфостуда“, објашњава да је промена посла због напретка у каријери на две до четири године чешћа појава у иностранству него што је то случај у Србији, иако наравно, добрих примера има и код нас.

- Људи у Србији неретко мењају послове и због лоше ситуације на тржишту и лоших услова рада код послодаваца, непријављивања стажа, односно рада на црно - прича Ђетковићева. - У стимулативном радном окружењу које подстиче лични и професионални развој и напредак појединца, сасвим је природно да током каријере, са стицањем нових знања и вештина, запослени открију и нека нова интересовања и некад одлуче да потпуно промене своју професију. Такође, са већим радним искуством и знањем су у прилици да раде и изазовније послове на сличним позицијама, кроз које остварују напредак у каријери и добијају боље радне услове.

ПРОМЕНА ЗБОГ НАПРЕТКА

ВРЕМЕНОМ се дешавају и промене на тржишту рада, па људи осећају потребу да се преквалификују и прилагоде новим трендовима - каже Соња Ђетковић. - У условима у којима нису у фокусу једино егзистенцијална питања, већ има простора за размишљање о каријерном развоју и напретку, промена посла је далеко мање стресна појава. Нови Закон о раду у Србији може да подстакне већу покретљивост радне снаге и лакше запошљавање, али је уз то паралелно битно да привреда, кроз раст, обезбеди и већу понуду радних места.

За оверу здравствених књижица из буџета 255 милиона динара

Тањуг

За оверу здравствених књижица 26.000 запослених у 159 предузећа у реструктурирању Влада Србије је издвојила 255 милиона динара

За оверу здравствених књижица 26.000 запослених у 159 предузећа у реструктурирању Влада Србије је издвојила 255 милиона динара, кажу у Министарству привреде.

Према подацима Министарства привреде, у овом тренутку више од 26.000 запослених у 159 предузећа у реструктурирању и са неразвијених подручја, као и око 16.000 чланова њихових породица нема здравствено осигурање.

"Због недовољних прихода, све већи број предузећа у реструктурирању суочавао се, поред осталих проблема, и са немогућношћу регулисања утврђених обавеза по основу здравственог осигурања", објашњавају у Министарству за Тањуг.

То је, како су рекли, за последицу имало да радници ових предузећа не могу да остваре права из здравственог осигурања за себе и чланове својих породица, а у случају болести морали су сами да сносе трошкове лечења.

"Поједина предузећа су овај проблем превазишла тако што су уплаћивала доприносе за здравствено осигурање радницима којима је то било потребно због болести и лечења, а једном делу предузећа Министарство привреде је у два наврата, марта 2013. и марта 2014, уплатило ову врсту доприноса како би књижице биле оверене на три месеца", наводе у Министарству.

У циљу коначног решења статуса предузећа у реструктурирању Министарство привреде је припремило нови закон о приватизацији који ће бити основ за системско решење положаја ових предузећа.

Овај закон ће се, како наводе, крајем јула наћи у скупштинској процедури.

Влада Србије је у петак донела одлуку да запосленима у предузећима у реструктурирању и са неразвијених подручја овери здравствене књижице.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/481919/Udovicki-Sve-inspekcije-nisane-sivu-ekonomiju>

Удовички: Све инспекције нишане сиву економију

Гордана Булатовић

Усвајање пакета реформских закона отворило је питање ефикасности инспекција. И те службе ће ускоро бити реформисане.

Крајем јула, каже за „Блиц“ потпредседница Владе и министарка за државну управу Кори Удовички, у јавну расправу улази нови Закон о инспекцијском надзору.

- Системским законом о инспекцијском надзору спровешћемо суштинску реформу у тој области, неопходну да би се побољшала конкурентност привреде. Олакшаћемо пословање легалних субјеката и ефикасније сузбијати сиву економију, коју сада готово нико не контролише.

Много се говори о корумпираности инспектора. Имате ли решење за то?

- Планирамо потпуну транспарентност, постављање свих информација о раду инспекција на релевантне сајтове. Тамо ће бити детаља о деловању инспекција, стандардизацији рада, прописима, као и контролне листе које садрже списак приоритетних провера. Инспектори ће ојачати сарадњу и указивати једни другима на уочене недоследности. Изградња таквог система захтева око годину дана.

Чиме ћете спречавати дуплирање инспекцијских надзора, али и пребацивање одговорности с једне на другу инспекцију?

- Једно тело ће координирати инспекције, да би се спречило да за неке ствари нико није надлежан, или их нико не контролише, а неке добре фирме проводе месеце заузете низом неповезаних инспекцијских посета које траже длаку у јајету како би наплатиле нешто.

Шта то практично значи?

- Контроле ћемо усмеравати ка онима код којих су највећи ризик кршења прописа или могућа штета од кршења прописа, а не код оних који могу да приуште да плаћају казне. Уместо да се

ефикасност рада инспекција вреднује на основу наплаћених казни, нагласак ће бити на превенцији и едукацији, уз много строжу контролу склоних кршењу прописа.

Нема прецизних планова за смањење броја запослених у локалним самоуправама. Како да државна служба буде ефикаснија?

- Увешћемо службенички, каријерни систем уз обавезно стручно усавршавање и оцењивање. Сви који данас раде у општинама имаће обуку би постали прави ефикасан сервис грађанима и привреди. То је први корак ка успостављању јавно-службеничког система на локалном нивоу. Радимо и на дефинисању концепта плата, награђивања учинка на свим нивоима, па и у локалним самоуправама.

У „ЛОКАЛУ“ 160.000 СЛУЖБЕНИКА

Колико људи ради по општинама и какве су им квалификације?

- У општинама је око 160.000 запослених, мање од половине је у јавним комуналним предузећима и другим јавним предузећима на локалном нивоу. Припремамо сектор у Министарству који ће бити оспособљен да обавља анализе запослености, квалификација и плата.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/481764/Drzava-da-zastiti-i-pravo-na-platu>

СТУБ СРАМА ЗА ПОСЛОДАВЦЕ КОЈИ НЕ ПЛАЋАЈУ РАДНИКЕ

Држава да заштити и право на плату

Данијела Нишавић

Обавеза државе је да обезбеди поштовање права радника, у шта спада и редовна исплата зарада и уплата пореза и доприноса.

Милан Кнежевић, председник Асоцијације малих и средњих предузећа, указује да једини кривац јесте држава кад послодавац не плати порезе и доприносе.

- На западу не постоји могућност да се дугује држави. Свако ко не плаћа радника, морао би да буде блокиран, затим да следи принудно извршење и да, ако треба, фирма буде ликвидрана.

Недисциплину послодаваца, који не плаћа ни зараде ни порезе ни доприносе, креира држава и томе се мора стати на пут - каже Милан Кнежевић.

Редакцији “Блица” и јуче су се јављали грађани којима послодавци дугују за плате. Већина на своје зараде чека више од годину дана.

Дугачак је списак фирми које грађани пријављују. Има их из свих области. Највише из грађевине, мостоградње, али и из металског комплекса, услуга чишћења, медија, фудбалски клубови... Из целе Србије позиви - Београд, Сремска Митровица, Ваљево, Сомбор, Нови Сад, Лозница, Младеновац.... Многи су пресавили табак и туже.

- На посао више не идем. Не вреди да трошим време. Зовем телефоном, скоро сваки дан, али на помен шест заосталих плата, спусте слушалицу - прича читатељка из Новог Сада.

Тренутно прикупља доказе, како би тужила послодавца. Део зараде је уплаћиван, док је други део примала на руке. Углавном је послодавац користио рупе у прописима, па је исплату зараде обављао и на основу Уговора о усавршавању, а да она, наравно, није била на додатним едукацијама за посао.

- Јавашлук. Али, најжалосније је то што је након мог отказа запослен нови радник, коме је исплаћена прва па и друга плата, а после више месеци рада без зараде схватиће и он да је преварен - указује саговорница “Блица”.

У Србији само 250 инспектора рада контролише фирме, и у редовним и ванредним пословима, па и по пријавама запослених.

Прочитајте још

- **СТУБ СРАМА** Ове фирме су прваци у неплаћању радника, дугују и по 100 плата!
- И Министарство подржало акцију “Блица”: Стуб срама за послодавце који не дају плате
- **ОБЈАВИТЕ ИМЕНА!** Ко закине плате иде на стуб срама

Коментари на сајту www.блиц.рс

- **Хоћемо-ЕУ**

Браво, “Блиц”, за идеју. Ако већ држава не може да натера послодавце да поштују своје обавезе према радницима, онда морамо да се самоорганизујемо макар овако, објављивањем имена оних који крше закон. Желимо у ЕУ,

донели смо реформски закон о раду по жељи послодаваца, тај закон мора и да се поштује. У тој ЕУ је незамисливо не исплатити плате, а и кажњиво. То треба, не само закон већ и поштовање закона.

- Марко

Или плате до петог у месецу или катанац. Нема треће, иначе никад боље бити неће.

- Вељко

Овај списак би требало да објављују они џабалебароши у ПИО фонду, ионако примају плате за нерад, а има их 2/3 више него што је потребно.

- Крушевљанка

Страшно је колико фирми из Крушевца не исплаћује раднике. Плаче ми се.

- Послодавац-који-све-обавезе-измирује

Како 250 инспектора открије само 5.500 непријављених радника за целу 2013. кад има 700.000 радника на црно. А на 20 инспектора поставити по једног контролора? Да ли то одговара инспекторима навикнутим на корупцију?

- Оливер

Коме да се обрати моја супруга која је већ 10 месеци на породилском а није јој плаћен ниједан месец боловања? Да ли то неко проверава по службеној дужности?

- Јелена

У скоро свим приватним фирмама радницима легално уплаћују минималац, а остатак дају на руке, тј. на црно. Зашто се инспекција не позабави, буџет би се и те како напунио када би се овоме стало на пут.

- Дон-Кихот

Министарство треба да буде срамота што не штите радника, него допуштају да месецима не примају плате.

АКТУЕЛНО - Привредници задовољни после усвајања новог Закона о раду, али...

Видећемо како ће да заживи у пракси

АУТОР: М. Н. СТЕВАНОВИЋ

Београд - Већина привредника задовољна је након усвајања новог Закона о раду и сматра да је реч о повољнијем нормативном оквиру, али се слажу да ће права оцена бити могућа када се усвоји комплетан реформски пакет а посебно када се види његова примена у пракси.

Већински власник Воде Врњци, Звонко Гобелјић, каже за Данас да је нови закон од обостраног интереса како за запослене тако и за послодавце.

- Закон сам по себи није предуслов за прогресивно запошљавање, јер оно зависи од многих чинилаца, у првом реду од делатности послодавца и економско финансијских показатеља. Јасно је да се радна места отварају када се због веће тражње увећава производња, када се на тржиште избацује нови производ или расте извоз. Помак у том сегменту могу да дају неки други закони из реформског пакета. Ипак, чињеница да је овим законом флексибилност радне снаге увећана, што ће олакшати одлуку менаџмента да када је потребно, ангажује нове раднике, без бојазни да у случају пада производње неће моћи да смањи број запослених - каже овај привредник.

Он додаје да је на привредној сцени већ дуже време присутна неправда по формули „што бољи - гори, а што гори - бољи“, због чега су успешнији и савеснији били под далеко већим притиском. Уз то, додаје „ми, који пријављујемо запослене, у дан редовно плаћамо зараде, све порезе, доприносе и остале обавезе према држави, нисмо до сада били у истом положају као они који то не чине“. Уколико се тај регулаторни оквир устали, сигурно је да ће интересовање озбиљних инвеститора бити веће, закључује Гобелјић.

И Ђорђе Момировић, власник конфекције „Мона“ и истоименог хотела на Златибору, каже да је 25 година после званичног увођења капитализма, коначно дошао и један закон у сфери радних односа који личи на капиталистички.

- Али, у капитализму се подразумева да све што се уради, мора и да се плати, незамисливе су овакве ситуације као код нас, где послодавци месецима дугују раднику зараду. Ако у Америци исплата закасни само 15 дана, наплата се изврши принудно уз додатну, драконску казну - каже Момировић и додаје да већ четврт века има приватно предузеће а да се догађало да плата закасни најдуже до пет дана.

Он додаје да подржава и делове закона који ће допринети сузбијању сиве економије, али каже да би то пре свега требало да буде посао за институције.

- Последње што би се нашло на удару инспекција су продавци са пијаца. Они „крпицама“ не могу да угрозе ни једну озбиљнију фирму, нити у значајној мери осиромашују државну касу. Треба имати на уму да су у том послу људи који су изгубили радно место и који немају други начин да опстану. А и зарада коју остваре није у потпуности њихова, требало би видети колико ту има рекета, мафијашких уцена. То су страшне приче. Али оно где би одговорност државе требало да се искаже, јесте наплата пореза од регуларних фирми. Мени је недопустиво да се објављују спискови дужника, на којима су неке фирме редовне, а да директор финансијске полиције није поднео оставку јер није могао да наплати дуг од предузећа које има озбиљну имовину - објашњава наш саговорник и указује да су све друге државе одавно обезбедиле улогу институција које одговорно креирају пословно окружење.

Понижавајуће

- Горак укус ми је оставила вест да је у Србији обновљена цена рада од 115 динара по сату. То је срамно, понижавајуће и испод сваког људског достојанства. Како мислимо да обезбедимо услове да радник ради боље, ако он за десет сати не може да заради ни десет евра - каже Ђорђе Момировић.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/danas_odluka_o_strajku_policije_55.html?news_id=285785

Четири репрезентативна синдиката полиције одржаће састанак због најављеног смањења плата

Данас одлука о штрајку полиције

АУТОР: В. ЈЕРЕМИЋ

Београд - Представници четири репрезентативна синдиката полиције, окупљена у Социјално-полицијски фронт, разговараће данас о обустави рада због најављеног смањења зарада у јавном сектору.

Полицијски синдикати - Синдикат српске полиције, Независни полицијски синдикат Србије, Синдикат ватрогасаца Србије и Независни синдикат полиције, незадовољни су и стањем у полицији, јер како тврде, законски није уређен положај полицајаца. Синдикалци, који окупљају око 30.000 чланова, траже и потписивање посебног колективног уговора, обнову униформи и опреме и исплату заосталих зарада.

- Постоје четири горућа проблема на чијем решењу инсистирамо. То су законско уређење положаја полицајаца, пре свега потписивање новог посебног колективног уговора, затим обнова униформа и опреме, исплату заосталих зарада и, најбитније, најављено умањење плата полицајаца - каже за Данас Момчило Видојевић, председник Независног полицијског синдиката Србије, једне од четири синдикалне организације која ће учествовати на данашњем састанку.

Према његовим речима, никоме на том састанку није циљ успоравање најављених реформи, али је неприхватљиво понављање ситуације у којој полицајци имају плату од 200 евра.

Иако на поменутом састанку учествују чланови само четири од 25 синдикалних организација које штите права полицајаца, Видојевић истиче да ће број оних који ће се одазвати евентуалном штрајку бити много већи.

- Када неки од синдиката позове на обуставу рада, тај позив се односи на све запослене и по правилу се на њему појаве и они који нису чланови тих синдикалних организација - сматра Видојевић.

Како се на полицију примењују много рестриктивнија правила штрајка, то ће форма обуставе рада бити специфична.

- Одржаваће се минимум процеса рада. То значи да ћемо излазити на терен у случају да неко почини кривично дело или наруши јавни ред и мир у већем обиму. Али све остале активности полиције, биће предмет договора штрајкачког одбора, уколико до њега дође. То значи да може да се суспендује редовна контрола возила или издавање и проверавање личних докумената. Затим, можемо да одлучимо да не обезбеђујемо јавне скупове или спортске догађаје и још прегршт других активности - наводи Видојевић и подсећа да је у Хрватској 2004. године полиција на два сата стопирала прелаз преко границе и да је то изазвало потпуни колапс.

Смањење плата повод за обуставу рада

Према сазнањима Данаса, незадовољство стањем у полицији траје већ неко време, а непосредан повод за овај састанак и вероватну обуставу рада јесте најављено смањење зарада у јавном сектору, које се очекује на јесен.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/pravo_danas/problemi_u_primeni_zakona_o_zabrani_diskriminacije.1118.html?news_id=285760

ЛИЧНИ СТАВ

Проблеми у примени Закона о забрани дискриминације

АУТОР: АЛЕКСАНДАР ОЛЕНИК, АДВОКАТ

Закон о забрани дискриминације се примењуј

е нешто више од пет година, са доста лутања и проблема у његовој примени. Поред јасног дефинисања појма саме дискриминације и њених врста, једно од основних обележја овог закона јесте увођење принципа обрнутог терета доказивања, што представља цивилизацијско достигнуће, а што значи да тужилац, који је у највећем броју случајева и жртва, није обавезан да доказује да је дошло до дискриминације, већ је на туженом - извршиоцу дискриминације да доказује да није извршио дискриминацију.

У овом делу Закон о забрани дискриминације полази од тога да судија током претходног испитивања тужбе, поред осталог, одлучује и да ли се из саме тужбе могу извући закључци о постојању дискриминације. Ако судија одлучи да започне са поступком, то значи да је тужилац успешно доказао да постоји довољно разлога за претпоставку да је било дискриминације и самим тим је на туженом да доказује да није извршио дискриминацију. На овај начин је у потпуности укинута неприкосновено правило да онај ко нешто тврди то мора и да докаже, те се на овај начин ефикасно штите жртве дискриминације. Сматрамо ову одредбу Закона о забрани дискриминације једном од најважнијих, јер жртве дискриминације углавном немају довољно конкретних доказа, нити су у стању да ове доказе накнадно скупе и презентују суду. Тако да, ако би се применило опште правило о доказивању, у највећем броју случајева би извршиоци дискриминације остали некажњени. Међутим, ова одредба ствара и највише проблема у пракси, јер велики број судија, поготово судија при основним судовима, одбија да примени ову одредбу закона о забрани дискриминације те доноси пресуде којима одбија тужбе, јер тужилац тј. жртва није доказала да је извршена дискриминација. Нажалост, постоје и пресуде другостепених судова у којима се такође наводи да је жртва дужна да доказује да је дискриминисана. У прво време примене овог закона сматрали смо да је разлог за овакво поступање судова необавештеност, али након пет година примене јасно је да то није прави разлог. Задњим изменама у Закону о судовима илити у делимичној "реформи реформе" одређено је да се основни судови као првостепени изузимају од примене Закона о забрани дискриминације, те се надлежност за поступање у овим предметима пребацује искључиво на више судове. Сматрамо да је ова измена добра и да је један од разлога за пребацавање надлежности на више судове баш то што су досадашњи резултати поступања основних судова веома лоши, те се претпоставља да ће судије са више искуства при вишим судовима квалитетније примењивати овај закон у будућности.

Треба навести и да у поступцима у којима је држава односно неки њен орган оптужен за вршење дискриминације, републички јавни правобранилац, односно његови заменици који заступају државу такође захтевају да жртва доказује да је било дискриминације уместо да они сами доказују да није било дискриминације. Овакво поступање јавног правобраниоца, уколико је у питању само стратегија одбране, може се само донекле разумети, али је сигурно да се оваквим јавним наступом не доприноси угледу јавног правобраниоца. Поред проблема у примени овог закона који су везани за поступање судова и јавног правобранилаштва, мора се напоменути да постоје и проблеми на страни тужиоца. Ту превасходно мислимо на удружења грађана која се баве заштитом права одређених, углавном мањинских и угрожених група. Конкретно, Закон о забрани дискриминације омогућава да се тужбом, поред утврђивања дискриминације, може тражити и накнада материјалне и нематеријалне штете. Сматрамо да је свима јасно да је свакој жртви дискриминације причињена нематеријална штета у виду повреде угледа односно права личности. Међутим, у већини случајева се тужбом тражи само утврђивање да је било дискриминације, без захтева за накнаду штете. Због овога имамо више случајева, неки су и медијски пропраћени, да се особе које су извршиле дискриминацију јавно хвале оваквим пресудама и настављају даље да врше дискриминацију јер су увиделе да неће бити кажњене. Сматрамо да се на овакав начин изврше руглу и сам закон, али и цео правосудни систем.

На јесен поново преговори са синдикатима и послодавцима

Потпредседник Владе и министар за трговину Расим Љајић изјавио је да ће Влада Србије од јесени кренути у припрему новог закона о раду. То је зато, каже, јер је актуелним изменама тог закона,

усвојеним у петак у Скупштини Србије, „учињен напредак“, али нису у потпуности испуњене и директиве Европске уније.

Он је додао да ће Влада већ од септембра започети нове разговоре са синдикатима и послодавцима да не би опет било критика да је нешто урађено на брзину. Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић у изјави за „Дневник“ оцењује да је „просто невероватно“ да разговори о новом закону крећу у септембру.

- То је само месец након усвајања овог закона! Поставља се питање зашто је онда било потребно онолико жестине и хитности у доношењу овог закона - пита се Орбовић.

Познаваоци прилика у вези с проблематиком радног законодавства у Србији иначе указују на то да је актуелним изменама Закон о раду измењен „само допола“, док је друга половина остала идентична решењима од пре тридесетак година.

- Ми хоћемо да радимо нови закон о раду који ће бити свеобухватан јер овај тек усвојени није у потпуности усклађен са свим међународним стандардима и не садржи нове конвенције Међународне организације рада - рекао је Љајић.

Он наводи да се те измене неће доносити у журби и да не постоји рок за њихово усвајање од месец, два или пет.

- Али треба на време да идемо у сусрет захтевима ЕУ за усклађивање радног законодавства - навео је Љајић.

Он је такође оценио и да је тек усвојени Закон о раду подстицајан за нове инвеститоре, да он никако не смањује права радника и да од критичара тог акта није чуо ниједну конкретну замерку, већ да су све оне биле превише уопштене.

О актуелним изменама Закона о раду преговарало се још од Нове године, а када није успело да се дође до компромиса, Влада је саопштила да ће морати да пресече преговоре, што је резултирало усвајањем законског решење у петак. Незадовољство појединим одредбама новог Закона исказали су и послодавци, али су много веће отпоре пружили синдикати. Они су прошле недеље одржали протест против тог закона и најавили да ће наставити да се боре против њега.

В. Чворков

Да смо сами преговарали...

Љубисав Орбовић наводи да су и начин на који је усвојен нови Закон и најава да ће он на јесен бити мењан за њега показатељи колико је Министарство рада у целој ствари „срљало”. Због тога, додаје, сада имамо тензије у јавности и протесте радника на улицама.

- Мислим да смо били веома близу договора. Заправо сам сигуран у то да бисмо, да су преговарали само синдикати и послодавци, до компромиса и дошли - каже Орбовић.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/overene-knjizice-za-26000-radnika>

Оверене књижице за 26.000 радника

Запослени у предузећима у реструктурирању и с неразвијених подручја, њих више од 26.000, имаће право да овере здравствене књижице, одлучила је јуче Влада Србије. Договор о томе претходно је постигнут у разговору представника синдиката предузећа у реструктурирању с министром привреде Душаном Вујовићем,

Барем је сигурно здравствено осигурање

који обавља и функцију министра финансија. Синдикати су у разговору с Вујовићем у среду постигли договор да запослени у предузећима у реструктурирању добију оверене здравствене књижице и да они који месецима нису примили плату ускоро добију минималац. Вујовић је тим поводом за Танјуг рекао да су договорена само горућа питања, док не буду пронађена трајнија решења.

- Горући је проблем здравственог осигурања и већ су пронађена решења да се то обезбеди за раднике - рекао је Вујовић.

Он је том приликом додао да очекује да ће у ребалансу буџета бити обезбеђен новац и за минималне плате за те фирме, док се не нађе трајније решење за њихов статус и пословање. Иначе, предузећа у реструктурирању, будући да имају посебан статус, не плаћају држави порезе, доприносе, у већини случајева не исплаћују ни плате, а држави су, с друге стране, „везане руке” јер блокада рачуна тих фирми није могућа.

Док радници тих предузећа немају ни елементарно право на лечење, њихови директори, с друге стране, зарађују хиљаде евра месечно.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/13/Ekonomija/1653341/%C5%A0ta+je+lek+za+lo%C5%A1e+privatizacije.html>

Шта је лек за лоше приватизације

У већини предузећа у којима је пропала приватизација, нови власници и синдикати пребацују одговорност једни на друге. Судећи према највама законодавца, нови закони о раду, стечају и приватизацији требало би да рашчисте овакво стање.

Предузеће "Заваривач" у Врању после раскида уговора о приватизацији са шабачком "Галеб групом" сада чека судбину заједно са преосталих 150 фирми у реструктурирању.

Припремио Драган Стојев и дописништво у Врању

Међутим, "Галеб група" сматра да је оштећена јер је уложила око пет милиона евра, а да је у тешкоће ушла после диригованих штрајкова због којих је фирма изгубила међународне послове и шансу за оздрављење.

"Морам да кажем да је наше искуство са синдикатом 'Заваривача' било лоше јер смо стално имали од 90 до 100 људи сваки дан на боловању. То је чинило велико оптерећење уз велики број административних људи", истиче Радослав Веселиновић из "Галеб групе".

У "Заваривачу" тврде да су од новог власника очекивали оздрављење, а не наставак лошег вођења и да је претрпљена штета прецењена.

"То је чиста лаж, из простог разлога што су они дошли у једно предузеће које је имало годишњи обрт од шест милиона евра. Када су они дошли, направили су само 1,5 милион евра обрта. То што су они били неспособни да раде са оваквом фирмом као што је 'Заваривач' то је њихова неспособност, а не нечија друга", тврди Стеван Рац из СССС-а.

Зли радници или зле газде, отвара се питање зашто је у Србији тако тешко направити профит на обострано задовољство - и радника и власника фирме.

Аналитичари тврде да ће увек постојати нетрпељивост између рада и капитала, али да је главно решење покретање привреде и повећање колача за расподелу између две стране.

"Ово је шанса да се нешто уради. Тешко је рећи да ће она бити остварена, али ипак нека шанса постоји. Зато се треба усредсредити на економски развој од кога ће бити боље и радницима и незапосленима и пензионерима, а не причати стерилне приче да штитимо некаква права која сада у суштини и не постоје", објашњава политички аналитичар Драгомир Анђелковић.

Ипак, главни страхови од новог Закона о раду су откази и то, чини се, више код државних и административних, него радника у приватном сектору.

"Било је доста примедби зашто смо навели све разлоге на основу којих можете да добијете отказ. То је у корист и радника и послодавца. Раднику да зна под којим условима може да буде отпуштен и ни под којим другим условима не може, а послодавцу да зна под којем и јединим условом може да казни некога", истиче ресорни министар Александар Вулин.

Нова правила или нови живот зависеће и од закона о приватизацији и стечају који траже време од најмање неколико месеци. Привреда, односно, државни апарат може да прави губитке али то мора неко да плати, а све резерве су исцрпљене.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=07&dd=20&nav_id=878860

Шта је лек за лоше приватизације?

ИЗВОР: РТС

Београд -- У већини предузећа у којима је пропала приватизација, нови власници и синдикати пребацују одговорност једни на друге, преноси РТС.

Судећи према највама законодавца, нови закони о раду, стечају и приватизацији требало би да рашчисте овакво стање, оцењује Јавни сервис.

Предузеће "Заваривач" у Врању после раскида уговора о приватизацији са шабачком "Галеб групом" сада чека судбину заједно са преосталих 150 фирми у реструктурирању.

Међутим, "Галеб група" сматра да је оштећена јер је уложила око пет милиона евра, а да је у тешкоће ушла после диригованих штрајкова због којих је фирма изгубила међународне послове и шансу за оздрављење.

"Морам да кажем да је наше искуство са синдикатом 'Заваривача' било лоше јер смо стално имали од 90 до 100 људи сваки дан на боловању. То је чинило велико оптерећење уз велики број административних људи", истиче Радослав Веселиновић из "Галеб групе".

У "Заваривачу" тврде да су од новог власника очекивали оздрављење, а не наставак лошег вођења и да је претрпљена штета прецењена.

"То је чиста лаж, из простог разлога што су они дошли у једно предузеће које је имало годишњи обрт од шест милиона евра. Када су они дошли, направили су само 1,5 милион евра обрта. То што су они били неспособни да раде са оваквом фирмом као што је 'Заваривач' то је њихова неспособност, а не нечија друга", тврди Стеван Рац из СССС-а.

Зли радници или зле газде, отвара се питање зашто је у Србији тако тешко направити профит на обострано задовољство - и радника и власника фирме.

Аналитичари тврде да ће увек постојати нетрпељивост између рада и капитала, али да је главно решење покретање привреде и повећање колача за расподелу између две стране.

"Ово је шанса да се нешто уради. Тешко је рећи да ће она бити остварена, али ипак нека

шанса постоји. Зато се треба усредсредити на економски развој од кога ће бити боље и радницима и незапосленима и пензионерима, а не причати стерилне приче да штитимо некаква права која сада у суштини и не постоје", објашњава политички аналитичар Драгомир Анђелковић.

Ипак, главни страхови од новог Закона о раду су откази и то, чини се, више код државних и административних, него радника у приватном сектору.

"Било је доста примедби зашто смо навели све разлоге на основу којих можете да добијете отказ. То је у корист и радника и послодавца. Раднику да зна под којим условима може да буде отпуштен и ни под којим другим условима не може, а послодавцу да зна под којем и јединим условом може да казни некога", истиче ресорни министар Александар Вулин.

Нова правила или нови живот зависиће и од закона о приватизацији и стечају који траже време од најмање неколико месеци. Привреда, односно, државни апарат може да прави губитке али то мора неко да плати, а све резерве су исцрпљене.

РАДИО СЛОБОДНА ЕВРОПА

<http://www.slobodnaevropa.org/content/izgubljena-bitka-oko-zakona-daje-sansu-za-refomu-sindikata/25462116.html>

Изгубљена битка око закона, време за реформу синдиката

Протест синдиката у Београду

Људмила Цветковић

Синдикати су изгубили борбу око закона о раду и пензијско инвалидском осигурању. Најављивали су да протестом испред парламента у четвртак улазе у генерални штрајк, али је за сада чини се само забележен још један пример на коме се показало колика је снага синдикалних организација. Рекло би се прилично слаба. Били они у праву или не око поменутих закона, може се поставити питање да ли је време за реформисање синдиката?

Синдикати су остали немоћни пред вољом скупштинске већине. Измене Закона о раду и Закона о пензијско инвалидском осигурању су усвојене.

Ако би сад процењивали снагу синдиката у транзиционим земљама, попут Србије, у ситуацији деценијске кризе и рецесије, смањивања броја радних места, руинирања реалне економије и преразвијеног јавног сектора у односу на потенцијал економије онда је, каже уинтервјуу за

РСЕ професор **Зоран Стојиљковић**, синдикат неспорно слаб, и далеко слабији и често послушнији партнер у трипартитном договору између државе, владе и послодаваца.

„Синдикат је успешан једино ако повећава наднице или број запослених или успе да уради чак и једно и друго. То није случај Србије, и није био, сем можда неколико година у последње три деценије. Дакле, синдикати су неуспешни“, каже Стојиљковић.

РСЕ: Шта је још разлог слабости синдиката код нас?

“Па, једноставно што ми никада нисмо имали, сем у давној меморији с почетка 20. века, аутентичне и аутономне синдикате. Овде су синдикати од четрдесетих година били млађи послушни партнер власти и део владајуће структуре. Имамо глобално проблем недовољне грађанске куражи, па и куражи запослених кроз облике нечега што је Стомка назвао цивилизацијском некомпетентношћу у бившим транзиционим земљама, где се нисмо научили да се аутономно изборимо за своја права. Све су то велики минуси“, каже Зоран Стојиљковић, професор на Факултету политичких наука и један од чланова Извршног одбора УГС Независност.

Интересантно је да је паралелно са усвајањем Закона о раду министар за рад **Александар Вулин** изјавио у парламенту да је интенција тих измена укрупњавање синдиката, да би ојачали и боље заступали радничка права.

„У Србији постоји 24 хиљаде регистрованих синдиката, 24 хиљаде рачуна, 24 хиљаде председника, 24 хиљаде печата, 24 хиљаде ко зна чега. Интенција и овог закона је да се синдикална борба води кроз репрезентативне представнике, да се синдикати организују, да се укрупне и да могу да заступају раднике на најбољи начин“, навео је Вулин.

Новинар **Милан Милошевић** каже да је несумњиво да су синдикати изгубили битку са новим бизнисменима у транзицији и да полако губе подршку државе.

„Паралелно са тим колико држава напушта тај социјални модел и сужава радничка права. И ми заправо имамо с једне стране, остатке синдиката а са друге стране, неке синдикате у конституисању тако да је то једна сцена још у изградњи. И то је далеко од снаге коју имају синдикати у европским земљама какав је на пример немачки ИГ Метал (синдикат металаца)“, каже Милошевић.

Закон о раду усвојен након оштре скупштинске полемике власти и опозиције и синдикалних уличних протеста, предлагачи из Владе Србије називају реформским а синдикати тајкунским.

Синдикати не одустају

Министар рада Александар Вулин је у скупштини тврдио да су измене предложене због боље заштите запослених, а не на њихову штету док су за опозицију и синдикате измене катастрофалне и да неће повећати запосленост ни привући инвеститоре.

Синдикати тврде да ови закони умањују права радника. Но, није ни мали број економиста који тврде да је овакав закон неопходан реформски корак.

Љубисав Орбовић

Синдикати ипак не одустају и **Љубисав Орбовић**, председник Самосталног синдиката Србије, каже да од понедељка почињу прикупљање потписа за реферандум о повлачењу закона о раду.

“Колеге у Хрватској урадиле су нешто слично и поставиле референдумско питање о закону о раду, то је урађено и у Словенији. И тако је један закон био повучен из оптицаја. То је оно на чему ћемо и ми радити у наредном периоду”, рекао нам је Орбовић.

Синдикати који су се противили усвајању оваквог Закона о раду, тј. њихови лидери, нашли су се на удару појединих таблоида који су пратећи поруке власти да је реч о реформском закону кренули у одбрану тог закона на свој начин. Па су данима на насловним странама писали о платама синдикалних лидера, њиховим аутомобилима, годинама проведеним на челу синдиката, како су за све то време радили за себе а не за раднике и слично. Питања сва легитимна да нису коришћена у сврху напада на све што долази као критика власти.

Да ли се може рећи да су синдикати противљењем Закону о раду наступили антиреформски?

„Ма далеко од тога“, сматра професор Стојиљковић.

„Они су овог пута урадили једну једину ствар коју морају да раде и то раде за сада у оваквом окружењу и времену, под притиском великог рејтинга популарности једног лидера и једне странке. Ако прихвате измене оваквог Закона о раду, они учествују у сопственом спровођењу и лишавају се свих стандардних облика борбе запослених и синдиката који су у великој мери дерогирани. Треба видети онда шта је фер однос између синдиката и шта је трагање за социјалним партнерима, а шта је друга страна. То синдикати морају да науче и да се извуку од доминантне медијске антисиндикалне и антирадничке хајке која говори да су синдикати реметилачки фактор реформи, да је ово за шта се боре можда разумљиво људски, али реформски поразно - аргументацијом која мора да се успостави“, оцењује Стојиљковић.

Синдикате, према најавама, у августу чека и усвајање новог Закона о приватизацији и Закона о изменама и допунама Закона о стечају.

Усвојен Закон о раду: Синдикати траже референдум, власт тврди да чува раднике

Зоран Главоњић

Закон о раду, који власт назива реформским а синдикати тајкунским, у петак је усвојила Скупштина Србије. Овој одлуци парламента, којој су претходили синдикални протести, Србија је добила закон сличан онима у земљама региона и чланицама Европске уније.

Најважније новине у Закону о раду, који је владајућа већина усвојила упркос оштром противљењу опозиције, су да право на накнаду по основу минулог рада од 0,4 одсто по години рада важи код актуелног послодавца, а не за све године стажа, као и да ће накнада због отказа добијеног као технолошки вишак износити минимум збир трећине зараде запосленог за сваку навршену годину рада код актуелног послодавца.

Александар Вулин, министар за рад, изјавио је по усвајању ових измена да Србија треба да буде задовољна новим законом о раду.

“Мислимо да ће помоћи тржишту рада да се развије. Да ће помоћи раднику да сачува свој посао. Али да ће и послодавцу помоћи да унапреди пословање и да, у крајњој линији, заради више.”

Нова решења предвиђају и губљење права на накнаду за неискоришћен годишњи одмор, изузев ако запослени добије отказ, као и да запослени има право на накнаду за ноћни рад од 26 одсто али не и за сменски рад. Послодавац пре отказа, мора да опомене радника и да му да упутства како да обавља посао али и да му понуди неки друго радно место у предузећу.

Највећи синдикати неколико дана су протестовали против овог закона плашећи се отказа и смањења плата, тврдећи да се доноси у интересу крупног капитала.

Љубисав Орбовић, председник Самосталног синдиката Србије, у ком је 400.000 радника, рекао је за РСЕ да од понедељка синдикати почињу прикупљање потписа за референдум о повлачењу закона о раду.

“После доношења овог закона раднике у Србији очекује прва исплата која ће неколико процената бити нижа од претходних зарада. То је први ефекат који ће се показати. А да ли ће овај закон омогућити запошљавање, неће сигурно. Он ће омогућити лакше отпуштање.”

По новом закону, смањује се и број дана плаћеног одсуства радника, у случају венчања, сахране, порођаја или болести чланова породице, са седам на пет дана. Власт наводи да измене треба да допринесу спровођењу мера фискалне политике у циљу унапређења домаћих и страних инвестиција, смањењу рада “на црно” и повећању запослености.

Загорка Голубовић, некадашња професорка социологије рада, каже за РСЕ да је усвајање овог закона лош потез.

“Мислим да је то стварно скандал. Из владајуће странке објашњавају да је то допринос за бољи живот и услове радника, а то што говоре је све супротно ономе што у том закону пише. Ствар је у томе да су њиме сада сва права радника укинута. Чак и основно право на осмочасовни радни дан.”

У неким поређењима новог закона о раду, наводи се да је он сличан онима који су на снази у бившим југословенским републикама, као и да по тим одредбама запослени имају слична права као у новој чланици Европске уније Хрватској, Словенији и Чешкој.

Љубисав Орбовић каже да је у тим земљама било великих отпора и да се овдашњи синдикати неће предати.

“Колеге у Хрватској урадиле су нешто слично и поставиле референдумско питање о закону о раду, то је урађено и у Словенији. И тако је један закон био повучен из оптицаја. То је оно на чему ћемо и ми радити у наредном периоду.”

Закон о раду усвојен је без јавне расправе, а од укупно 169 поднетих амандмана у парламенту приваћена су само два.

Загорка Голубовић закључује да то може имати озбиљне последице.

“Ствар је у томе што се ми на жалост крећемо ка тоталитарном друштву. То није било чак ни у бившој Југославији. Ово је нешто што ако прође, а ја још верујем да ће неке синнути колико је ово штетно, онда се нећемо скоро избавити из ових несрећа.”

Скупштина Србије усвојила је и измене Закона о пензијско инвалидском осигурању које предвиђају повећање старосне границе за одлазак жена у пензију почев од јануара 2015. на сваких шест месеци, да би 2032. она била 65. година, односно да би се изједначила са условима за мушкарце. Минималан стаж је 15 година. По новом закону, жена која је родила једно дете по том основу има право на додатних шест месеци стажа, она са двоје деце на годину, а жена која је родила троје и више деце има право на додатни стаж од две године.